

Nghe Lời Bậu

*Nửa thế kỷ, bởi vì nhau mà kiếm
Từ trong tâm, bòn mót được bao nhiêu.
(30.4.1975 – 30.4.2025)*

Rừng hoa đót, ẩn trong đầu nở miết
tầm chim quyên cánh mỏng lạc phương nào
cành đọt gió nội tâm ran-rát bỗng
chân trời khoe mây trắng đuổi xôn-xao.

Mở điện-thoại, tìm vì sao bắc đẩu
vọng cõi nam, nhận một lộn tầng không
hướng đông ngóng, bình-minh an giấc điệp
quy trời tây, vệt nắng dát tử lòng.

Nghe lời bậu, thôi đừng về Dak-Pek
nắng mưa chừ không nhận diện nữa là
người lạ hoắc xưa lớp người cố cựu
đường thay tên, nẻo cũ bới đâu ra.

Dak-Seang lượm, dấu tích lưu trong gió [1]
cánh dù bay tiếp-viên đẹp núi đồi
bầy trẻ nhỏ chia nhau bịch gạo sậy
người lính ngồi, phành thư đọc cho vơi.

Đêm Dak-Sút hứa bừa em gái thượng
sẽ trở về theo vô núi hái măng
áo jacket cởi ra choàng vai nhỏ
đôi mắt nai ngân-ngấn, mặt vùng-vằng.

Ngồi xe mở ba lô tìm cơm nguội
xôi nếp than đã giấu tự lúc nào
quay mặt lại nghe con tim thồn-thức
tấm chân tình cô gái nhỏ miền cao.

Cơn gió nóng pha lạnh tràn ký-ức
Tou-Mơ-Rông mây vẽ khói sương mờ
dòng sông đẹp, Pơ-Ko phơi cát đá
chú bướm vàng, suối cạn mắt lơ-ngơ.

Tou-rông mát, trong lòng đau quá thể
Đầu nguồn sông Dak-Bla nước ngừng trôi
rừng trùng điệp không thể nào cố thủ
núi nhấp nhô, hện tái chiếm đỉnh đồi.

Gió Măng-Buk, Măng-đen từ thừa nợ
thổi lính lên, lũng-lẳng đỉnh mờ trắng
phi-đạo vắng, ngóng thư từ hậu-cứ
thèm cá tươi, cá tháng mới họa hoàn.

Lô-cốt gác, nghe thú nằm than-thờ
pháo ho khan, chuột trốn đám cỏ hôi
chiếc nón sắt, ôm lá khuya tri-kỷ
rủ hai mùa, mưa nắng tắm da ngồi.

Dak-To ghé, hồn bạn vây thăm hỏi
áo nhà binh mùi phảng-phất đầu đây
khều mặt đất giấu giày sô lưu dấu
rượu uống khan, phơi tâm sự: tao, mày.

Thằng bạn gặp, gậy lò-dò nhãn nhúm
bưng ly bia, sóng rung đồ đầy bàn
ôn chuyện lính, câu sau quên câu trước
vỡ vai nhau khơi kỷ-niệm miên-man.

Nghe lời bậu, thôi đừng về Tân-Cảnh
Lại-Văn-Chu giọng đọc lẫn trong mây [2]
Hí-Viện hát, ngưng cười nhìn Thánh-Giá [3]
tháp Trung-Đoàn tan-nát biệt dấu giày. [4]

Tân-Cảnh chợ, chênh-vênh lưng chừng dốc
xe lam thò xuống rau trái bên đường
người mua sắm, nhận ra toàn vợ lính
buổi đông vui, ngày đầu mới lãnh lương.

Thương vợ lính, khu-gia-binh mắt điện
sợi hỏa châu, le-lói ngõ chồng về
bầy pháo địch, hòa pháo mừng nguyên-đán
Mậu-Thân loang, máu lửa nhuộm sơn khê.

Sư-đoàn lính hoa-kỳ về trấn giữ
đoàn công-voa dằng-dặc ghé Phục-Đông-Hoàng
đêm mất ngủ bày phi-cơ gầm rú
rác mỹ đầy khoe dưới nắng chang chang.

Người dân xúm chạy đi moi rác mỹ
lắm người thâu ôm rác để làm giàu
mở “dịch-vụ” bu bám theo căn-cứ
chiến tranh dài, mới tỏ rõ vàng thau.

Mùa đỏ lửa, Phượng-Hoàng bay tản-mác [5]
áng mây chiều âm-đạm phủ chia-ly
làng Tri-Lễ, bụi tung trùm Dak-Mot
Ngọc-Rinh-Rua, hỏa-lực hết găm-ghì.

Bậu hẹn chỗ cầu treo đeo sương nặng
nụ hôn lưu tình sử có nào vui
em gái nhỏ Bồng-Sơn bay lên núi
ân tình trao, ngòi chưa ấm chỗ ngòi.

Pháo bày thét, Bạch-Hổ găm Ben-Hét [6]
trần ngã ba biên giới Việt-Miên-Lào
nhận tin vui, rằng cuối năm đám cưới
cô dâu chờ, đôi mắt trộm chao-vaio.

Dak-Rao vọng nhịp chày rơi sương muối
sơn nữ ngòi vuốt từng khúc măng le
váy hoa hờ ngực đầy hơi bếp ấm
đành bỏ làng vì quân giặc hằm hè.

Nghe lời bậu, thôi đừng về đó nữa
dòng Dak-Psi, xếp cất tuổi thơ ngây
Diên-Bình xã dinh-điền tìm đất mới
ở nơi đâu, dấu bom đạn đủ đầy.

Diên-Bình xã, chưa quên cô gái nhỏ
mới biết yêu, hôn nháp nụ hôn đầu
cây cầu sắt rung-rinh theo nhịp thở
vì sao vui, quên băng cả đêm thâu.

Giặc đánh rát, Kon-Hơ-Ring no lửa
ngút khung trời vô đạn cháy ra than
bệnh-viện đón người bị thương chật chỗ
đang yên vui thoáng chốc hóa cơ-hàn.

Ngô-Trang ruộng, đón lính về phòng thủ
bữa cơm thơm hơi thở đái người xa
cá đồng nhỏ, kho tiêu nhìn rau dớn
có khóc đâu, đôi mắt lại muốn nhà.

Anh lính trẻ ngòi ôm đòn dáo khúc
mắt ngây thơ, đôi từng nốt giáng thẳng
bàn tay ngọc, mím môi mời ly nước
đôi mắt to chứa đựng một cung hằng.

Tri-Đạo ngắm, cô em khều vú sữa
trái oằn cây mời ăn, mũ dính môi
tháng ba lửa nung Charlie sùng sục
mê gái xinh, lẫn quần lụa chỗ ngòi.

Cầu Tri-Đạo, lũ-đoàn dù pháo ngự
cây mùa xuân, dân chia ngọt xẻ bụi
dân chạy giặc từ DakTo tràn xuống
điểm cuối cùng trần giữ phải rút lui.

Chuông Võ-Định, gọi người nằng đi lễ
áo trắng bay chưa vấy đất đỏ chân
hồn xác thức, vội vàng làm dấu thánh
mơ ước theo mơ ước biết bao lần.

Tin chiến-sự, dập-dồn đơn-vị chuyển
nồi khoai lang, bậu nấu chẳng kịp đem
vành trắng nhú dậm đường thêm nặng bước
âm thầm đi, đụng cành lá ướt mềm.

Vô Trung-Nghĩa, đôi giày chưa kịp tháo
rẫy xanh tươi, căng mắt chẳng thấy tiên
phi-tuần đội, rung giường em gái ngủ
di-tản vào thị-trấn gói ưu-phiên.

Về Trung-Tín, vội-vã đào công-sự
xe nhà binh hối hả chở bụi bay
điều thuốc gấn, trệ môi chưa kịp hút
bê-năm-hai,[B-52] bom trút tối mặt mày.

Nằm tử thủ, KonTum ròng rã ruột
phổ vắng teo, gom từng sợi tóc mai
bậu di-tản, trôi phương nào vậy hử
túi ny-lon, ướp xác lính sương dày.

Xe tăng giặc, nửa đêm xâm nội thị
thành Dak-Pha trực-xạ, xích đứt đôi
con, “sinh-bắc-tử-nam” lòng mẹ (quận)
khói thuốc cay (thắt) ruột đắng cha ngòi.

Sân-Vận-Động, dân dồn chờ di-tản
ôm con thơ, người vợ mặt thất thần
chồng ở lại ôm chiến-hào tử-thủ
biết có còn gặp lại nổi nghĩa-ân.

Vùng chiến-địa tử thương, ai vuốt mặt
giọt lệ nào đưa tiễn, phút xuôi tay
anh lính sữa chưa một lần dám nắm
tay người yêu chừ xác lạnh nơi này.

Đêm tử thủ, nghe nhịp chân thiếu-nữ
bước nhẹ-nhàng tựa chiếc lá thu rơi
giọng khản-thiết từ xa xa vọng lại
giữ KonTum, đã hứa nhớ giữ lời.

Trường Hoàng-Đạo, Teresa duyên-dáng
Lê-Hữu-Từ thăm hỏi Kim-La-San [7]
hoa phượng nhớ áo dài Phan-Thanh-Giản [8]
người ra đi gói hình bóng mơ-màng.

Hàng-Keo rót, rót ly bia tràn phố
Lê-Thánh-Tôn, Trịnh-Minh-Thế, Thanh-Bình [9]
Minh-Quang tiệm, mua tặng nàg cuốn sách
làm món quà sinh-nhật, đứng lặng thình.

Lá keo lượn, vô ly sâm-bổ-lượng
các cô nhìn, quên cặp sách rơi chân
sữa chua hũ, thấm qua tà áo trắng
hương trinh nguyên, sỏi đá cũng bần-thần.

Dãy kiosques, Chợ-Lồng cô mắt biếc
RubiQueen, Cotab, với Bastos...
lượng nửa tháng, sạch trơn xin ký sổ
nịnh vài câu, “thế-chấp” dị thấy mờ.

Ngang “for-get” ngắm cô nàg “me-not” [10]
quanh một vòng sạp chợ, nàg dẫn đi
năm mươi phút, gấp gáp về lại quán
chỉ quen thôi, nào biết có duyên gì.

Câu-Lạc-Bộ-Thanh-Niên, ngồi hóng gió
Dak-Bla dòng nhiễm bệnh đục hơn trong
Phương-Nghĩa-Bốn, giếng khô, rau: cay, đắng
Phương-Quý, Phương-Hòa, lúa bắp (nảy) trong lòng.

Phương-Nghĩa-Bốn, phi-trường rèn pháo địch
đêm chuyển dân, chạy giặc hỏa châu soi
cô mắt ướt, ngoái nhìn anh lính trẻ
sẽ gặp nhau, xin đừng có u-hoài.

Nghe lời bậu, đừng có về thăm thú
Bê-Mười-Lăm, lớp lớp cỏ trông mây [11]
cô bán bánh trước đồn lên bà nội
lính tù-đày, đắp đổi sống qua ngày.

Tân-Phú rẫy, cho trái cây tươi tốt
trại tạm cư, đặt tên Ma-Ri-Lou
mái tôn sáng, cuộc đời chưa thấy sáng
bữa thăm nhau, hai đứa tắm sương mù.

Tân-Phú thửa, lâu rồi rẫy tìm rẫy
đất mỡ gà, nào có thấy gà đâu
chòi xiêu-veo, đôi tâm tình mê mãi
cây chuối con nhớ mẹ, lá úa nhàu.

Mờ mờ sáng tháng tư sương bao phủ
bỏ Dak-Bla, thăm xin lỗi Làng-Hồ
kể từ đó chân trượt dài vô tận
chứa trong lòng từng đợt sóng nhấp-nhô.

Nửa thế-kỷ cảnh cũ còn đâu nữa
Đồi-Sao-Mai, vách đá nhọn đâm mây [12]
nhớ chân núi dựng căn lều ở tạm
nằm gác tay, mong sẽ được sum-vầy.

Nửa thế-kỷ chôn rồi mà chưa chết
yêu tự-do, yêu tân-nhạc, thị-trường [13]
chuyện thua thắng, đem so bì sao đặng
bởi hiềm vì “hữu xạ tự nhiên hương”.

KonTum đất, ất lưu danh quân-sử
cảm người trai, tứ xứ đãi máu xương
rừng huyền-bí đã mấy mùa thay lá
bao công-lao, lấy chi để đo lường.

Vòng sử-lich xoay ngang, không than vãn
chỉ mong rằng màu lá mới tươi xanh
xót chim-việt-cành-nam, tan-tác xứ
thương non sông, dò-dẫm bước dạ-hành.

Hoa dại hầy vì nhân-sinh mà nở
đẹp con đường mơ ước tới tương-lai
hận thù bỏ nằm phơi mưa phơi nắng
chẳng vì ai, buộc bông nở mỗi ngày.

Mờ điện-thoại, gọi thăm vùng dĩ-vãng
bấm số nào, chỉ cảm nhận trong tâm
màu vàng hãnh, rửi thay ra hoàng-lạc
ngược mặt lên, rà soát bộn lỗi-làm.

Trang Y Hạ (Trần-Phước-Hân).
KBC: 6235.

Lời Gió Mưa:

*Dấu cho tráo trở thiện chân,
Di-ngôn hoán-địa vẫn cần phương-viên.*

“Những bài thơ viết trong chiến tranh & đang viết về chiến tranh - đừng bao giờ nghĩ rằng bài thơ đó sẽ tàn lụi theo năm tháng. Bài thơ viết đã hơn nửa thế kỷ hay đang viết - dù thời gian có trôi qua chưa hẳn là đã chấm dứt chiến tranh - cũng đừng cho rằng chiến tranh chỉ có súng đạn mới xảy ra chiến tranh. Chính chủ thuyết và hận thù là mầm mống của chiến tranh ngay cả trong thời [tạm] cho là hòa bình.”. (Trần Phước Hân).

Cước Chú:

- 1 – Đại tường Hoa Kỳ Westmoreland, có tới thăm Dak Seang.
- 2 - Trường tiểu học Lại Văn Chu, ông là Trung tá Trung đoàn 42 đầu tiên.
- 3 - Ngã ba Thánh Giá, Tân cảnh.
- 4 – Đồn Ben-Hét, có tên khác là đồn Bạch-Hổ.
- 5 - Trung đoàn biệt lập 42, có tháp canh rất cao.
thuộc sư-đoàn 22. Huy hiệu là: (Hắc Tam Sơn, Bạch Nhị Hà).
- 6 - Phi-trường Phương Hoàng, DakTo 2. Mùa hè đỏ lửa 1972.
- 7 - Các trường trung học (công lập & công giáo).
- 8 - Đường Phan Thanh Giản, có (trường nữ sinh theresa) hai bên đường trồng nhiều cây phượng rậm rạp.
- 9 - Cinema Thanh Bình của ông Lê Văn Can.
- 10 – “For get me not” - tên của quán sinh tố, trên đại lộ Trình Minh Thế (Sân Vận Động, xây mặt ra chợ Lòng KonTum).
- 121- B-15, trại lính biệt kích, lòi hổ (ngã ba phương hòa).
- 12 - Từ Pleiku lên KonTum, qua khỏi Đồi Chư-Pao là thấy Đồi Sao Mai - địa giới phân ranh giữa Pleiku - KonTum, đó là nơi định cư cho người dân từ Tân Cảnh, DakTo chạy giặc về ở.
- 13– Miền Nam (VNCH) theo tư-bản tự do. Ngày nay csVN cũng theo tư bản “WTO”, kinh tế thị trường do Hoa Kỳ khởi xướng.

Trang Y Hạ (San Francisco).